

[Per Hækkerup.]

imellem at følge pundet helt eller overhovedet ikke at foretage nogen nedskæring af den danske krone, og jeg tror, at denne mellem løsning er rigtig. Jeg tror, den er rigtig, fordi den formentlig giver den mest fornuftige indre balance med hensyn til at bære den byrde, punddevalueringen er for hele det danske samfund, og jeg tror, det giver en rigtig balance også imellem erhvervene og under hensyntagen til de interesser, først og fremmest eksportinteresser, men dermed altså også produktions- og beskæftigelsesinteresser, som de forskellige erhvervsgrøene har.

Jeg kan derfor på socialdemokratiets vegne ganske understrege og give tilslutning til det, regeringen her har besluttet sig til. Vi tror, at der hermed er taget de mest rimelige hensyn til de stærkt varierende interesser, der er imellem de danske erhverv, og jeg lægger særlig vægt på, at vi tror, der hermed er taget et standpunkt, som varetager beskæftigelses synspunktet så godt, som det i den givne situation er muligt.

Og hvorledes virker så denne mellem løsning på fordelingen af byrden ved omkostningerne ved punddevalueringen? Ja, der tror jeg det er særdeles vigtigt, at vi i spørgsmålet om byrdefordelingen får gennemført en ordning, som samtidig søger at styrke vor konkurrencemæssige stilling så godt som gør ligt. Og derfor finder jeg, at de foranstaltninger, som regeringen dels har foreslået her i dag, dels har bebudet, er foranstaltninger, der varetager begge disse to synspunkter på en rimelig måde, altså både fordelings synspunktet med hensyn til byrderne og det synspunkt at søge vor konkurrenceevne opretholdt bedst muligt under de nye forudsætninger. Jeg tænker på de tre foranstaltninger, der er tale om. Jeg tænker på det lovforslag om avancestop, som vi har til behandling nu, og jeg tænker dernæst på afkaldet på en dyrtidsregulering, som man ellers måtte regne med ville komme til udbetaling som følge af punddevalueringen; jeg anser det for en særdeles fornuftig måde at søge at bremse den selvforstærkende virkning, som ellers ville blive udløst af en kronedevaluering selv af den størrelse, der nu er tale om. Det er klart, at herved lægger man byrderne på lønmodtagerne, og jeg vil gerne understrege statsministerens ord om,

at det jo ikke er blot lønmodtagerne på det private arbejdsmarked, men at det naturligvis også gælder tjenestemænd og funktionærer i statens og kommunernes tjeneste. Jeg har med glæde bemærket mig, at statsministeren har givet udtryk for, at regeringen vil søge forhandling med disse grupper organisationer om den mere detaljerede udformning af, hvorledes en sådan ordning skal gennemføres. Men det er givet, at herved lægger man en byrde på lønmodtagerne, dette ord taget i dets videste betydning, og ingen kan vel med rimelighed forvente, at lønmodtagerne alene skulle bære omkostningerne ved en sådan devaluering; derfor kommer det tredje forslag, som også er bebudet, om en engangsskat på de indtægtsarter, der er af anden karakter end lønindtægter, og som skulle have en sådan højde, at man derved sidestillede virkningerne for lønmodtagere og ikke-lønmodtagere. Det forekommer mig at være en rigtig og balanceret måde at gøre det på.

Når dertil kommer, at der, hvad angår de erhvervsgrupper — jeg tænker her specielt på landbruget — som givetvis får en konstant indtægtsnedgang som følge af den besluttede kronedevaluering, fra regeringens side er tilkendegivet, at man vil optage forhandlinger med deres organisationer med henblik på at afbøde denne virkning af devalueringen, ja, så synes det mig, at der er balance i den måde, hvorpå kronedevalueringens virkninger bliver fordelt ud over hele befolkningen.

Jeg skal ikke gå ind på nogen omtale af de forhandlinger, vi førte i lørdags og i går — i går med partierne her i det høje ting. Vi fik, synes jeg, kun klar besked fra det konservative folkeparti, der meddelte, at man ville ikke være med til nogen kronedevaluering, og fra socialistisk folkepartis repræsentant under partiformandsmødet, der tilkendegav en almindelig tilslutning til de linjer, som statsministeren redegjorde for.

Men det var lidt vanskeligere at blive klar over, hvad der egentlig var venstres holdning. Jeg ved ikke, om venstre har fundet den endnu, men det får vi jo nok at høre om lidt. Det vil i hvert fald være interessant også at høre, hvad venstres vurdering er; i går kunne vi ikke få det at vide, og vi kunne ikke få noget råd fra partiet venstre til regeringen om, hvordan den skulle forholde